

**Μελέτη κατώτατης απαιτούμενης
βαθμολογίας στις εξετάσεις πιστοποίησης για την
απόκτηση του τίτλου Διεθνώς Πιστοποιημένου
Συμβούλου Γαλουχίας® (IBCLC®)**

**Διεξήχθη για το
Διεθνές Συμβούλιο Εξεταστών Συμβούλων Γαλουχίας®
(IBLCE®)**

Ιούνιος 2016

Εκπονήθηκε από:

**Lawrence J. Fabrey, Ph.D.
Ανώτατος Αντιπρόεδρος, Τμήμα ψυχομετρίας**

**Lily Chuang, M.S.
Αναπληρωτής ψυχομέτρης**

Copyright © 2016, Διεθνές Συμβούλιο Εξεταστών Συμβούλων Γαλουχίας® (IBLCE®). ΕΓΓΡΑΦΟ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ. Με την επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή η μετάδοση της παρούσας δημοσίευσης στο σύνολό της ή εν μέρει, υπό την οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μηχανικό, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας φωτοαντιγράφων ή της ηχογράφησης, ή με οποιοδήποτε σύστημα ανάκτησης πληροφοριών, χωρίς την έγγραφη άδεια του IBLCE.

Εισαγωγή

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν ο καθορισμός της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας («η βάση») για να περάσει ένας υποψήφιος τις εξετάσεις πιστοποίησης που διεξάγει το Διεθνές Συμβούλιο Εξεταστών Συμβούλων Γαλουχίας® (IBLCE®) για την απόκτηση του τίτλου Διεθνώς Πιστοποιημένου Συμβούλου Γαλουχίας® (IBCLC®). Για τον καθορισμό της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας αναπτύχθηκαν ορισμένα ελάχιστα κριτήρια επιτυχίας στις εξετάσεις, τα οποία πρέπει να πληρούν οι εξεταζόμενοι, προκειμένου να λάβουν την πιστοποίηση.

Όπως ισχύει σε οποιαδήποτε διαδικασία καθορισμού κριτηρίων για την άσκηση των επαγγελματικών καθηκόντων, απαιτείται κάποια κρίση από την πλευρά των εξεταστών. Ωστόσο, σημασία έχει οι αποφάσεις που σχετίζονται με τον καθορισμό της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας να λαμβάνονται από καταρτισμένους ειδικούς, πλήρως ενημερωμένους για τη σκοπούμενη χρήση των εξετάσεων, οι οποίοι θα διαθέτουν την απαιτούμενη γνώση και εμπειρία στο πεδίο γνώσης, ώστε να γνωρίζουν το λογικά αναμενόμενο επίπεδο επάρκειας. Επιπλέον, θα πρέπει να εκφέρουν την κρίση τους με ουσιαστικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή και τον σκοπό της εξέτασης. Η παρούσα έκθεση περιγράφει τις μεθόδους και τα αποτελέσματα μιας διαδικασίας για τον καθορισμό της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας — η οποία αποδίδεται στον Angoff (1971)—και τεκμηριώνει την καταλληλότητα του προκαθορισμένου σημείου διαχωρισμού επιτυχίας/αποτυχίας στην εξέταση.

Μεθοδολογία

Η τεχνική Angoff προτάθηκε από την AMP, μια εταιρεία της PSI (PSI/AMP), και επιλέχθηκε από το IBLCE ως η διαδικασία για να εκτιμηθεί η βαθμολογία διαχωρισμού μεταξύ αποτυχόντων/επιτυχόντων. Η φιλοσοφία στην οποία βασίζεται η τεχνική Angoff είναι ότι το σύνολο των κριτηρίων πρέπει να σχετίζεται με τη δυσκολία του ερωτήματος, ειδικά την αναμενόμενη δυσκολία για τους υποψηφίους με οριακή βαθμολογία. Συνεπώς, η τεχνική αυτή απαιτεί από τους κριτές να αξιολογήσουν την αναμενόμενη απόδοση σε κάθε θέμα της εξέτασης. Η τεχνική Angoff διακρίνεται σε αρκετά στάδια. Παρακάτω αναφέρονται οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την ολοκλήρωση των συγκεκριμένων απαιτούμενων σταδίων.

1. **Επιλογή των κριτών.** Μεταξύ των κριτών στην ομάδα μελέτης για τον καθορισμό της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας περιλαμβάνονταν 11 θεματικοί εμπειρογνώμονες. Οι συγκεκριμένοι επιλέχθηκαν με γνώμονα την επίτευξη της κατάλληλης ισορροπίας σε σχέση με εν δυνάμει αντιπροσωπευτικά χαρακτηριστικά του πληθυσμού υποψηφίων, όπως το πεδίο εξειδίκευσης και η γεωγραφική κατανομή.
2. **Εκπαίδευση στη διαδικασία αξιολόγησης.** Στη διάρκεια μιας συνάντησης που διεξήχθη τον Νοέμβριο του 2014, συζητήθηκαν ο σκοπός και οι διαδικασίες για τη μελέτη καθορισμού της κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας για να επιτύχει ένας υποψήφιος στις εξετάσεις. Στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, διεξήχθη ομαδική συζήτηση για αρκετά θέματα. Για καθένα από αυτά τα θέματα, κάθε κριτής παρείχε μια ανεξάρτητη βαθμολογία και, στη συνέχεια, οι κριτές ανακοίνωσαν τις βαθμολογίες τους. Οι κριτές ανέλυσαν τους παράγοντες που έλαβαν υπόψη για τον καθορισμό της βαθμολογίας, ιδίως εκείνους τους παράγοντες που σχετίζονταν με σχετικά ψηλές ή χαμηλές βαθμολογίες.
3. **Καθορισμός κριτηρίου επάρκειας.** Οι κριτές συμμετείχαν σε συζήτηση αναφορικά με το πώς ορίζεται ένας στοιχειωδώς ικανός επαγγελματίας (MCP), δηλαδή ένα άτομο που θα μπορεί να επιδείξει αρκετές γνώσεις, ώστε να περάσει την εξέταση IBCLC. Σε γενικές γραμμές, ένας MCP διαθέτει τόσες γνώσεις, ώστε να ασκεί τα καθήκοντά του με ασφάλεια και ικανότητα. Οι κριτές συζήτησαν τα πεδία γνώσης που θα κρίνονταν ιδιαίτερα εύκολα ή δύσκολα από τους MCP και τα συμπεράσματα της συγκεκριμένης συζήτησης καταγράφηκαν.
4. **Απόδοση βαθμολογιών.** Οι κριτές κλήθηκαν να δώσουν μια απάντηση και μια βαθμολογία για κάθε θέμα, στη συνέχεια να μελετήσουν τη λίστα με τις σωστές απαντήσεις και να αναθεωρήσουν κατά περίπτωση τις βαθμολογίες τους, ανάλογα με την ορθότητα των απαντήσεών τους. Για παράδειγμα, έγινε συγκεκριμένη σύσταση στους κριτές να λάβουν υπόψη τους την πιθανότητα

να έχουν δώσει εξαιρετικά υψηλή βαθμολογία σε θέματα στα οποία οι ίδιοι είχαν απαντήσει εσφαλμένα κατά την αρχική βαθμολόγηση. Όλες οι αποφάσεις λήφθηκαν σε καθεστώς ανεξαρτησίας. Ωστόσο, οι κριτές κλήθηκαν να καθορίσουν τα θέματα που έχρηζαν συζήτησης. Μετά την ολοκλήρωση των αρχικών βαθμολογήσεων, ορισμένα θέματα αποτέλεσαν αντικείμενο συζήτησης, γεγονός που οδήγησε σε ορισμένες μικρές τροποποιήσεις στις βαθμολογίες των κριτών.

Ανάλυση και αποτελέσματα

Οι μεμονωμένες εκτιμήσεις των κριτών ως προς την κατώτατη απαιτούμενη βαθμολογία (βάση) συνέκλιναν μεταξύ τους και κυμάνθηκαν από το 80 (χαμηλότερο επίπεδο) έως το 85 (υψηλότερο επίπεδο). Η μέση τιμή με βάση τις εκτιμήσεις των κριτών ήταν 82,25, η οποία εφαρμόστηκε για μια εξέταση 175 θεμάτων και αντιστοιχεί στους 144 βαθμούς στο πλαίσιο της αρχικής ακατέργαστης βαθμολογίας.

Υπολογίστηκαν οι τιμές δείκτη διαφοροποίησης, προκειμένου να αναλυθεί η σχέση μεταξύ των βαθμολογιών από έναν μεμονωμένο κριτή και της συνολικής βαθμολογίας από όλους τους υπόλοιπους κριτές, που είναι αντίστοιχη της συσχέτισης θέματος/συνολικού αθροίσματος. Οι τιμές διαφοροποίησης (που κυμαίνονταν από 0,71 έως 0,85) αντικατοπτρίζουν την ικανοποιητική αξιοπιστία των βαθμολογήσεων, συνιστώντας πηγή αποδεικτικών στοιχείων για την αποτελεσματική εκπαίδευση των βαθμολογητών.

Συμπέρασμα

Οι αρμόδιοι εκπρόσωποι του IBLCE συζήτησαν τα πορίσματα της παρούσας μελέτης, για να καθορίσουν τη βάση που επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για τις εαρινές εξετάσεις IBCLC του 2016. Παρουσιάστηκαν τα πορίσματα της παρούσας μελέτης και εξετάστηκε αν ήταν σκόπιμο να γίνουν προσαρμογές, για παράδειγμα, με εφαρμογή ενός από τα εκτιμώμενα διαστήματα εμπιστοσύνης ή με βάση στατιστικές παραμέτρους (π.χ. μέση τιμή ρ) που σχετίζονται με τις εξετάσεις. Υπολογίστηκαν τα αποτελέσματα μετά την εξίσωση εξετάσεων, ώστε να διευκολυνθεί η σύγκριση ως προς τον βαθμό δυσκολίας των νέων αυτών εξετάσεων με μια προηγούμενη εξέταση αναφοράς. Η εν λόγω «αξιολόγηση της πραγματικότητας» (Livingston και Zieky, 1982) είχε ως στόχο να επαληθεύσει τις προσδοκίες του IBLCE ως προς τον σκοπό και την προβλεπόμενη χρήση των εξετάσεων, καθώς και τη σύγκλιση των αποτελεσμάτων από τις εξετάσεις. Μετά από συζήτηση, οι επίσημοι εκπρόσωποι του IBLCE ενέκριναν ομόφωνα να ισχύσει ως βάση στο πλαίσιο της ακατέργαστης αρχικής βαθμολογίας το 128 για τις εαρινές εξετάσεις IBCLC του 2016.

Η μελέτη κατώτατης απαιτούμενης βαθμολογίας που τεκμηριώνεται στην παρούσα έκθεση διεξήχθη λόγω των ενημερωμένων προδιαγραφών εξέτασης (π.χ. αναλυτικός οδηγός εξεταστικής ύλης) που είναι πλέον σε ισχύ και καθορίστηκαν με βάση τη διεθνή μελέτη ανάλυσης απαιτήσεων για την άσκηση της πρακτικής που ολοκληρώθηκε το 2015 και έχει τεκμηριωθεί αλλού. Η ακατέργαστη κατώτατη απαιτούμενη βαθμολογία που ορίστηκε για τις εαρινές εξετάσεις IBCLC του 2016 θα εξυπηρετήσει ως το νέο κριτήριο επάρκειας έως την ολοκλήρωση της επόμενης ανάλυσης απαιτήσεων για την άσκηση της πρακτικής. Αυτό δεν σημαίνει ότι μια ακατέργαστη αρχική βαθμολογία που ανέρχεται στις 128 μονάδες θα ισχύει ως βάση για κάθε μελλοντική εξέταση, αλλά θα χρησιμοποιηθούν στατιστικές διαδικασίες εξίσωσης, προκειμένου να καθοριστεί η βάση που θα εκφράζει το ίδιο εύρος γνώσης για τις επόμενες εξετάσεις στο μέλλον. Επειδή σε κάθε εξέταση εισάγονται νέα θέματα και η δυσκολία αυτών των θεμάτων δεν είναι γνωστή μέχρι τη διεξαγωγή της εξέτασης και τη μελέτη της ανάλυσης θεμάτων, η ακατέργαστη αρχική βαθμολογία που απαιτείται για να περάσει ένας υποψήφιος τις εξετάσεις μπορεί να είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη, προκειμένου να αντανakλά τη δυσκολία των νέων αυτών εξετάσεων. Το IBCLC θα μελετήσει και θα αξιολογήσει τα αποτελέσματα των διαδικασιών εξίσωσης, προκειμένου να εγκρίνει την κατώτατη απαιτούμενη βαθμολογία για κάθε εξέταση.

Βιβλιογραφία

- Angoff, W. H. (1971). Scales, norms, and equivalent scores. In R.L. Thorndike (Ed.), *Educational Measurement* (pp. 508-600). Washington, DC: American Council on Education.
- Livingston, S.A. & Zieky, M.J. (1982). *Passing scores - A Manual for Setting Standards of Performance on Educational and Occupational Tests*. Princeton: Educational Testing Service.